

Народная Воля

Надвор'е

Сёння ўдзень на краіне захавацца пераменная воблачнасць, па Віцебскай вобласці кароткачасовы дажджы. Вечер паўднёва-заходні, 3—8 м/с. Тэмпература паветра ў Віцебску і Мінску — +16...+18, Мінску — +17...+19, Гродне, Гомелі +18...+20, Брэсце — +19...+21.

Надвор'е ў наступныя дзве суткі: 25-га мая кароткачасовы дажджы. Вечер паўночна-заходні, 8—13 м/с. Тэмпература ўначы +11...+16, 26-га — без ападкаў. Вечер — слабы. Тэмпература ўначы +11...+16, на глебе месцамі ў паветры замарозкі да 0...-3, удзень +13...+18.

Пейджинговую связь
редакция обеспечивает
МОБИКОМ
пейджинг-система
(017) 222-46-51
(017) 222-46-52

ХОТИМ ЗНАТЬ ПРАВДУ

Геннадий Карпенко: смерть или политическое убийство?

Владимир ГЛОД

С того трагического апреля 1999 года прошло уже два года. Геннадий Дмитриевич ушел от нас не в свое время. Ушел преждевременно. Наверное, вообще редкая смерть бывает «временной», разве уж человек так истощается, что сам просит Бога быстрее забрать его к себе.

Но эта смерть оказалась особо не во времени. И не в том даже смысле, что Геннадий Карпенко и тогда, и теперь был очень нужен Беларуси. Его не стало тогда, когда он был на ПОДЪЕМЕ душевных и физических сил. А от спокойствия, уверенности в себе, в своей правоте, хорошего настроения не умирают. В таких условиях только ПОГИБАЮТ. И, как правило, враги действуют исподтишки, коварно и беспощадно.

Я хорошо помню самый конец зимы 1999-го. Именно тогда Карпенко, наконец, твердо решил не участвовать в организованных оппозицией выборах президента Беларуси. До этого он долго колебался, много советовался с людьми, взвешивал «за» и «против». К весне решение было принято — надо копнуть силы на 2001-й год. Иначе пустая трата сил, да и люди зря пострадают. И словно гиря свалилась с его ног. Он вздохнул полной грудью, отбросил томящие сомнения, начал снова сидеть на Беларуси, часто встречаясь с людьми.

Он видел, что настроение людей меняется, они все лучше понимают его. Именно тогда, как, пожалуй, никогда прежде за время нашей дружбы, он был особенно энергичным и жизне-радостным. Именно тогда, мне он показывал по-настоящему серьезные намерения для оппозиционных выборов главы государства. Он сам поверил в свою победу, был полон энтузиазма, составлял новые планы. И не тайл этого ни от кого. Теперь мне кажется, что в этом и надо искать причину его смерти. Тот, кто его боялся, понял главное — в честной борьбе Карпенко не победит.

Повторюсь, такой ситуация витала мне. Чтобы сделать единственно верные выводы, это мало. Отсюда и вопрос: так что это — жестокая судьба или чей-то злой умысел? Только время может дать ответ на все вопросы, разрешит все загадки... Вокруг этой смерти появились множество слухов и версий. А родные Геннадия Дмитриевича и до сих пор поступают какие-то полумаски, полуснаи.

Люди, кто при личной встрече, кто по телефону, сообщают такое, что, кажется, они что-то знают, но говорить прямо, подтверждать сказанные фактами боясь. Сами в этом и признаются. «Не сейчас», — говорят.

Мать, Вера Михайловна до сих пор не поймет, как ее сын, такой сильный, здоровый, никогда не унывавший, мог так внезапно умереть. Вот только он знонил, спрашивал, как отец, как она себя чувствует. Из дому выходил бодрый, ничто беды не предвещало.

Отец Дмитрий Петрович уже ничего не скажет. Он ушел вслед за сыном через три месяца. На большее сил не хватило.

Жена Людмила Филипповна, вспоминая о муже, на слове «смерть» всегда спотыкается. Вернее, на слове «умер». Вместо него только время приходит другое, более жесткое и коварное — убийство. Это подсказывает сердце. И факты.

Говорит Людмила Карпенко: «Я уверена — убийство его, убийство. Говорит, не сплел. Но ведь и спасли непонятно как. Хорошо через час после случившегося он был доставлен в больницу скорой помощи и брошен на выживание... Многие непонятно. А врачи... Они и сегодня боятся рассказать мне, как все было. При конфиденци-

альных встречах нейрохирург говорит, что таких кровоизлияний, какое было у Геннадия, не бывает в природе. Давление у него не снижалось, даже во время операции. Не было у него предпосылок к инсульту. Не было причин для волнений и каких-то особых переживаний. Тогда, 31 марта, я говорила с ним по телефону. В обе, с часу до двух. Он сказал мне: «Я буду дома к шести». Я пришла вечером — его нет. И что странно — дверь оказалась незапертой. Почему? Ведь уходя из дома он не один, а его спутники утверждали, что Геннадий квартиру запер. Это был не первый случай, когда дверь у нас открывалась. Геннадий оказался серьезным конкурентом и очень мешал. Как избавиться от него? Нанять киллера, организовать автокатастрофу — не подходило. Это следствие, экспертиза, допросы, суды... А тут — никаких претензий. Умер — и все тут. И никто ничего не может сделать, в том числе и мировая общественность. Надо расследовать, доказывать. А кто это сделает при нынешней власти? Я уверена, его убийца. У меня много косвенных улик, несомненно, доказок... Когда ему, прежде чем уехать в больницу, хотели сделать укол, он сопротивлялся. Почему он не хотел, чтобы ему делали инъекцию? Чего боялся? Знал, что с ним уже что-то сделали? Знал, чувствовал, что его хотят убить? Почему его увезли в больницу скорой помощи? Как будто специально. Там отделение нейрохирургии открыли совсем недавно. Пятая и девятая клиники — центры нейрохирургии. Но он оказался в Больнице скорой помощи. Назвать только по моему настоянию его перевели в девятую и сделали операцию — через сутки. А сутки ничего не делали, совершенно ничего! Господин Ханс-Георг Вик, посол ОБСЕ, предложил любую сумму, вплоть до того, чтобы увести на вертолете за границу и там лечить. Отказались, сказали: у нас все есть...

Машину, в которой он обычно ездил, обстрелили сразу без дна на оживленном проспекте улиц Сурганова и проспекта Скоринки. Пуля вошла в левую переднюю дверь и застряла в кармаше. Что это было? Попытка убить Карпенку или пока только предупредить? Или кто стоял за этим?

Родителям, которые отговаривали его идти в политику, он объяснял: «Надо страну вытаскивать из пропасти...». Его соратник, заместитель председателя ОПГ, депутат Верховного Совета Александр Добровольский считал: «Геннадий Дмитриевич обладал талантом объединять людей, организовывать эффективную совместную работу. Его авторитет, ученость и организаторские способности позволяли ему стать признанным лидером демократических сил. В отношении с людьми Карпенко был мягок, в отстаивании принципов — тверд. Таких политиков сегодня очень не хватает в Беларуси», сказали: у нас все есть...

ТОЧКИ НАД "И"

Несмотря на провокации, забастовка состоялась

Центр «Народную волю» за объективности и прямоты, критическое отношение к власти, к политике и к медиа. Завершая критику оппозиции — признав истинной демократии. Но... В №89(1154) от 19.05.2001 года опубликована заметка «Забастовка Леванеуская произошла».

Заметка явно тенденциозна, а изложенный в ней материал не во всем соответствует действительности. Во-первых, никто не собирался останавливать работу по всей республике. Мы предлагали охватить забастовкой (политической) до 20% предпринимателей. Поддержали забастовку

примерно 40% предпринимателей. Автор публикации сделал свои выводы по результатам забастовки на «Динамо». Но автор «забыл» указать, что накануне забастовки (17.05.2001 г.) по «Динамо» и другим рынкам разослали фальшивый бюллетень «Предприниматель» (№12), где от моего имени утверждалось, что забастовка переносится с 18.05.2001 г. на 27.05.2001 г. 18.05.2001 г. был задержан на «Динамо» Леонид Калитеня с двумя распространителями и конфискованы все листовки, которые опровергали фальшивый

бюллетень «Предприниматель». То есть предприниматели оказались обманутыми. Эта акция выдвигала не требование поддержать Леванеуского, а требование отставки А.Лукашенко. Зачем автор путает понятия? Ни одна политическая партия, ни одна профсоюз до сих пор не провели забастовки забастовки даже в одном часу или подраделении. А тут многие тысячи людей приняли участие в политической забастовке. Самое интересное, что по предварительным данным непосредственное участие в изготовлении фальшивого бюллетеня

материал: — повсеместно изымался бюллетень «Предприниматель»; — был издан подложный бюллетень «Предприниматель» (№12), в котором сообщалось, что забастовка предпринимателей перенесена в связи с началом переговоров В.Леванеуского и премьер-министра В.Ермакова. Распространители фальшивого бюллетеня были задержаны предпринимателями рынка «Динамо». Но сотрудники милиции отказались составлять протоколы на этих распространителей.

Однако актив предпринимателей, в том числе и заместителя председателя Белорусского профсоюза предпринимателей Леонид Калитеня, неоднократно задерживали и не давали распространять нужную информацию; — руководители администраций

и исполкомы ходили по рынкам и угрожали тем, кто примет участие в забастовке, лишением права на торговлю на арендуемых местах. Благодаря данной забастовке актив предпринимателей начал приобретать опыт политической борьбы. И это только начало. Планируется провести еще как минимум две общенациональные политические акции протеста с требованием отставки А.Лукашенко.

Актив предпринимателей с искренностью выражает благодарность всем предпринимателям, поддерживавшим забастовку. Особая благодарность всем журналистам и руководителям средств массовой информации, которые не побоялись и опубликовали информацию о проведении предпринимателями политической забастовки.

Вертикаль развальсуетца

После шестой забастовки в Брестском абляканке наместник старшин на жеманном Уладзімір Сцяпанаву падаў у адстаўку.

Адной з прычын адстаўкі ён назваў «немагчымае працаваць больш у дзяржаўных структурах пры існуючым рэжыме». Як паведаваў Сцяпанаву радзей «Свабода». Ён канчаткова вырашыў тэйсай са сваёй пасады пасля рашэння старшын Брэсцкага абляканка Васіля Далгалёва пераарэаваць пазнакомства сваёй немаскі. Паводле гэтага дакумента, спадар Сцяпанав ахвільваў на вырашэння пытаньняў, звязаных з эканамічнай. Яму забаранілі правольніцы нарады ці сходзі і наведваць прадпрыемствы вобласці. Фактычна Уладзімір Сцяпанав прымушлі працаваць толькі на сваёй месцы ў абляканка. Да гэтага трэба дадаць, што раней спадар Сцяпанаву настойліва прапанаваў зняць сваю кандыдатуру на п'яцінах выбараў у Палату прадстаўнікоў. Калі ж ён адмовіўся, брэсцкія дзяржаўныя СМІ па загадзе з абляванка пачалі кампанію дыскрэдытацыі Сцяпанаву, яны выкарыстоўвалі брудныя метады. Таму разам з заявай пра сваю адстаўку Уладзімір Сцяпанаву накіраваў заяву ў суд — пра абарону гонару і годнасці.

Спадар Сцяпанав не шкадуе, што пайшоў з кіраўніцтва пасады. Ён гаворыць, што людзям, якіх прывязвалі самастойна прымаць рашэнні, прапашаў у структурах выканавачай «вертыкаль» амаль немагчыма. У брэсцкіх абляканках, лічыць Сцяпанав, пасля прызначэння старшын Васіля Далгалёва пануе аўтарытарны стыль кіравання. Мясцовыя чыноўнікі інертныя і не выконваюць загады, што прыходзіць «зверху». Уладзімір Сцяпанаву яшчэ не вырашыў дакладна, да будзе прапашаў. Але ён кажа, што не пойдзе на пасаду ў сістэме дзяржаўнага кіравання. Ён разглядае шэраг прапашаў, якія прыйшлі не толькі з розных беларускіх структур, але і з Расіі. Акрамя таго, у апазіцыйных колах Брэста не выключана, што Сцяпанав можа пайсці ў палітыку сам ці прапашаў у штабе аднаго з альтэрнатыўных кандыдатаў на будучыя прэзідэнцкія выбараў.

Мікола БУСЕЛ.

У разгары падпіска на трэці квартал. У жыцці краіны гэта лёсавызначальны перыяд — прэзідэнцкія выбара. Не застаньцеся без незалежнага інфарматара і каментатара — «Народная воля».

Паспайшыцца з падпіскай!

НАВИНЫ

За тыдзень мытнікі канфіскавалі 15 аўтамабіляў

На мінулым тыдні беларускія мытнікі канфіскавалі ў парусальніках 15 аўтамабіляў з транспарту на суму 45 мільянаў 39 тысяч рублёў. Усяго з 14 па 20 мая мытнікі выявілі 339 фактаў парушэння заканадаўства, па якіх канфіскаваны тавары і каштоўнасці на суму 678 мільянаў 534 тысяч рублёў.

Паводле звестак мытніцаў, за ўказаны перыяд у парусальніках было канфіскавана больш чым 26 тысяч долараў ЗША, амаль 10 тысяч нямецкіх марак, польскія злотыя, расійскія рублі і іншыя валюты на агульную суму 42 мільянаў 550 тысяч рублёў. Аляксей АРЭШКА.

АГП на з'ездзе «Саюза правых сіл»

Прадстаўнікі Аб'яднанай грамадзянскай партыі (АГП) запрашаны на з'езд агульнабеларускай партыі грамадзянскай арыентацыі «Саюз правых сіл», які пройдзе 26 мая ў Маскве.

Асноўным пытаннем на з'ездзе ССП будзе абмеркаванне палітычнай і сацыяльна-эканамічнай сітуацыі ў Расіі і задач «Саюза правых сіл».

Юрый ПАЦЕМКІН.

Вікі дзяржаўны ў АБСЕ

Дзеючы старшыня АБСЕ павердзіў свой давер кіраўніку Кансультацыйна-аналітычнай групы (КАН) АБСЕ ў Беларусі Уладзіміру Віку і яго дзейнасці. «Скраванай на ўважанне дэмакратычных працэсаў у краіне». Пра гэта гаворыцца ў прэс-рэлізе, распушчэжым адпаведна прэс-грамадскай інфармацыі. Сакратарыя АБСЕ.

У прэс-рэлізе паведамляецца аб сустрэчы пасла Віка з прэзідэнтам старшын АБСЕ міністрам замежных спраў Румыніі Мірча Джэанам, якая адбылася 18 мая ў Бухарэсце.

Падчас сустрэчы дзеючы старшыня арганізацыі «падарожнік» неабходна прызначыць перамовы еўрапейскіх інстытутаў і КНГ з беларускімі ўладамі па палітычным і рэжымным умовам абмяжованых прэзідэнцкіх выбараў. Акрамя таго, паведамляе адпаведна Сакратарыя АБСЕ. Мірча Джэанам заклікаў КНГ АБСЕ ў Беларусі ўдзяліць увагу на палітычны дыялог з беларускімі ўладамі, інашымі палітычнымі і грамадзянскімі супольнасцямі ў Беларусі.

Ірына ЛЕСІШЫНА.

Алена Захожа вынісана з балыніцы

22 мая старшыня партыі «Народная воля» Алена Захожа вынісана з гарэскай балыніцы ў Беларусі, дзе на працягу шэсці дзён пад назіраннем урачкоў выконвала з двухтыднёвай даўжыні.

Галадоўка Алены Захожаў доўжылася з 2 па 16 мая. Акіцыя праводзілася ў знак пратэсту супраць дзеянняў адміністрацыі шчыльнай камітэта, якая адмаўляе професійнаму «пярэньні» ў прадстаўленні юрыдычнага адраса, што робіць немагчымым яе разрастанне ў гарэскае каніаме. Падарожнік прэсфаксаў спінна галадоўку пасля таго, як прадстаўніцы адміністрацыі прадпрыемства павялічалі выкананне па папашчым.

Наталія КУЛАГІНА.

НЕЗАЛЕЖНАЯ ЭКСПЕРТЫЗА

Абцяцанні — не інвестыцыі...

Уладзімір КУЛАЖАНКА, доктар эканамічных навук, прафесар

Стаяць у вачах і знішчы ў вухах гаварыліны Усебеларускага сходу, Становішча трыкох на заўтрашні дзень Быш-каўшчыны. Так, Рыгоравіч абвешчуе як вялікую перамогу сваёй палітыкі, што летась да-сягнуты ўзровень 1997 года ў прамысловым вытворчасці. Але што з гэтага, калі больш за 40 працэнтаў прамысловых прад-прыемстваў страцілі, а ін-вестыцыі ў першым квартале 2000 года скараціліся на 8 працэнтаў. Калі больш за палову на-сельніцтва жыццём за рысай беднасці?

Фактычна ніякай эканамічнай праграмы няма. Аб рэфар-маванні эканомікі, пераходзе да новага механізму гаспадарання ні слова. Проста нейкі МФ пра далейшае развіццё. Засталіся ранейшыя прыкметы. Пры гэтым змест іх А.Лукашэнка разумеў да немагчымага спрошча-на. Маўляў, будзем будаваць жыллё і выдзяліць кватэры мо-ладзі, а апошнія купляць ку-пальні, што даць іштэр-шок у развіццё прамысловасці. Пры гэтым забараніў заробатны плаце людзям намя за што ку-пальні гэтаму збылі. Невыпадкова беларуская мовява прамы-словасць не мае сапраўднага ўнутранага рынку.

Смеху варта канцэпцыя Лу-кашэнка і ўрада захаванне кал-пашы і саўласці як буйнай та-варнага гаспадаркі. Па-першае, буй-ная таварная вытворчасць ства-рае праз яе канцэнтрацыю і цэнтралізацыю толькі на ўмовах рынку. Па-другое, нашы калпашы і саўласці збылі пастаўлялі не тавары, а прадукцыю, і не на рынак, а дзяржаве. Калі ж ўрадзе гэта-не разумеюць, то дзяржаўны нашы справы. Развіццё сельскай гаспа-даркі будзе доўжыцца.

Галадоўны прамоўца ўвесь час пуская пыл у вочы, бо ніякую праблему не раскрываў да канца, спыняўся на нібыта станочным баку, а ўсе астатнія адкідаваў. На-прыклад, крытыкавалі захаванні і палітычныя сукцэсы за беспра-цоўе, якое там сягае да 10—12 працэнтаў. А ў нас, маўляў, толькі 2 працэнта. Але нічога не скажа-ць, колькі людзей, не патрэбных прамысловасці, утрымліваюцца на вытворчасці любым коштам. Такія «занятасці» да добра не прывядзе.

Павысена гучала лічба 250 дол-лароў сярэднемесячнага заробку ў краіне на канец 2005 года. Паста-ноўка такой задачы тым больш заўважліва, што да 2003 года плану-ецца аперэжальны рост заробку ў параўнанні з інвестыцыямі. Так у эканаміцы не бывае. У сучаснай Расіі, дзе таксама плануецца рост заробкаў палёты і трансфармат, на працягу 7—8 будучых гадоў ра-дзальна расці інвестыцыі. Зра-зумела, што такі падыход з'яў-ляецца нявыгодным, а ў Беларусі ўз-пастаўлены наперадзе каня. Не-выгода, як будзе павышана зар-абатная плата бюджэтным да 100 долараў сёння. У першым квар-тале гэтага яшчэ не дайшла.

Усебеларускі народны сход быў сумным масавым палітычным мерапрыемствам. Ён не зафікса-ваў ніякіх новых ідэй у справе эканамічнага развіцця. Лукашэ-нка ўвесь час заўважліва, што Расія нам дапамагае ў эканаміцы, бірэ-значна менш за гэз — па 52—55 долараў за 1000м пры сучаснай да-не — 120 долараў. Але, як завіну-ла А.Р. гэта зніжэнне гэта гэта ёсць плата за экстарт паліты праз Бе-ларусь. Значыць, гэта ніякая не дэбратычнасць. Хутка ёсць стане на свае месцы ў сувязі з тым, што ў Расіі павялічалі павысілі плату за газ як у тры разы. Пра-пагандамі козыр будзе кан-чаткова выбіты.

Алякс СЛІПЧ.

Заявление

18 мая 2001 г. во время проведения мирных акций в районе Дворца Республики в г.Минске, где проходили акции «Воскресенье народных собраний», неизвестными лицами в штатском, получившими команды по мобильной связи, были произведены задержания и применено физическое воздействие к участникам акции. При этом было жестоко избито и задержан журналист и правозащитник Валерий Шуклин, причинены телесные повреждения Владимиру Юю, избит Алякс Стрыльчук. Всего было задержано несколько десятков человек.

Эти же лица в штатском произвели выдосежку. На требова-ния представителей правозащитных организаций представиться и предъявить служебные удостоверения они не отвечали, некоторые при этом выражали нецензурную брань и применяли физическую силу к наблюдателям.

Считаем несправедливыми и грубо нарушающими конституционные права граждан подобные действия

Вера СТРЕМКОВСКАЯ, президент ОО «Центр по правам человека»

Алесь БЕЛЯЦКИЙ, президент ОО «Правозащитный центр «Весна»

Олег СЛІПЧ.

Шукаем ахвяр гвалтоўнага разгону!

У адным з мінулых чымур'я мы павесілі нашым чытачам пра гвалтоўны разгон брыгадэўнікаў малодцамі людзей, якіх трымалі на праспекце Скарыны партызны. Нагледам, што гэтыя акцыя прайшла ў дзень таго, калі ў Беларусі пачаўся разгону Усебеларускага народна-га сходу 18 мая.

У ролікаў прыцягваюць тэле-фанаваў людзей, якіх запеча-коены лёсам чатырох хлопцаў, моцна збітых і зкіданых у дзве машыны ВАЗ-2106. Адна наша чытачка шукае знамятага ва ўзросце 23—25 гадоў, які вы-падкова праходзіў калі натоўпу

во время проведения мирных акций.

Принимая во внимание, что законодательством Республики Беларусь предусмотрено право граждан на проведение мирных собраний, митингов, шествий, демонстраций и пикетирования (статья 30 Конституции), полагаю, что подобные действия со стороны неустановленных лиц должны стать предме-том тщательного разбирательства и привлечения виновных к установ-ленной законом ответственности, требую от уполномоченных ор-ганов — Прокуратуры и Минис-терства внутренних дел Республики Беларусь — провести надлежащую проверку и привлечь виновных к ответственности с целью недопу-щения в дальнейшем подобных грубых нарушений конституцион-ных прав и свобод граждан.

Вера СТРЕМКОВСКАЯ, президент ОО «Центр по правам человека»

Алесь БЕЛЯЦКИЙ, президент ОО «Правозащитный центр «Весна»

Олег СЛІПЧ.

Шукаем ахвяр гвалтоўнага разгону!

У адным з мінулых чымур'я мы павесілі нашым чытачам пра гвалтоўны разгон брыгадэўнікаў малодцамі людзей, якіх трымалі на праспекце Скарыны партызны. Нагледам, што гэтыя акцыя прайшла ў дзень таго, калі ў Беларусі пачаўся разгону Усебеларускага народна-га сходу 18 мая.

У ролікаў прыцягваюць тэле-фанаваў людзей, якіх запеча-коены лёсам чатырох хлопцаў, моцна збітых і зкіданых у дзве машыны ВАЗ-2106. Адна наша чытачка шукае знамятага ва ўзросце 23—25 гадоў, які вы-падкова праходзіў калі натоўпу

Траба вучыцца быць, на сваёй зямлі гаспадарам, а не імкнучыся ў нейчых абдымкі ці то расійскага старэйшага брата, ці то польскага пана.

Наша з кіраўніцтва нават саромецца гаварыць па-беларуску, а калі і звымаць ажно слоўца, то толькі ў выпадку, калі размова ідзе аб апазіцыі. Сённяшняе слова — Беларусь радзей калі дыктар гаворыць па-беларуску, а суразмоўца па-расійску з жудасным беларускім акцентам.

З паваягі —
Мікалай КОНАН,
Жыткавіцкі раён.

ПРИВЕТ ИЗ ЛОНДОНА

Русский след в британских банкоматах

Можно ли заработать миллион фунтов, таская кирпичи на стройке? Наверное, можно, если работать лет 60 и не в Бельгии, а в Лондоне. Однако четверых российских мошенников, неких Карелина, Безуна, Строгина и Танава, перспектива работы на стройке (60 лет) не привлекала. Поэтому они пошли другим путем.

Используя официантов, выходящих из Восточной Европы, преступники «считывали» секретную информацию с кредитных карт посетителей ресторанов с помощью специальных портативных устройств. Затем в квартире Владимира Строгина они переносили эту информацию на чистые пластиковые карточки, с помощью которых легко снимали деньги со счетов своих жертв. Всего с помощью поддельных банковских карточек преступники «заработали» около 8 миллионов фунтов стерлингов.

Как выяснилось в суде, первоначально русскими мошенниками заинтересовалась полиция вовсе не в связи с поддельными кредитками. Все началось с пиратских дисков, реализация которых на рынке приносила ощутимые убытки фирме «ISPI». Сотрудники ее службы безопасности, занявшись собственным расследованием и вышли на

россиян, живущих в Британии со статусом «просителей политического убежища». Впрочем, для того чтобы выйти на преступников, пришлось внедрять в их окружение специальных агентов. В итоге во время полицейской операции были схвачены лишь двое — Строгин и Танава. А предполагаемые организаторы подделки банковских карточек Карелин и Безун пока находятся в бегах.

Кто же они, «великие махинаторы» сегодняшнего дня? Владимиру Строгину 44 года. Он попросил политическое убежище в Британии, утверждая, что его преследует ФСБ. Его партнеру Александру Танову 33 года. Он попал в Британию нелегально — говорит, что переехал в Грузию. В момент задержания имел при себе фальшивый паспорт. Активно прикидывается жертвой чеченской войны. Оба мошенника признали свою вину, но утверждают, что были лишь исполнителями.

Адвокаты россиян усиленно доказывали, что их подзащитные — невинные жертвы обстоятельств. К примеру, Танава изобразил эдаким одиноком, не знающим английского языка бедняком, который никогда в жизни не имел больших денег.

По логике адвокатов Танова,

получается, что если человек не совершает преступления, значит, он «видит большие деньги». Танов также заявил, что участвовал в преступлении исключительно потому, что ему нужны были деньги (3000 фунтов) для оплаты операции на глазах и покупки фальшивого паспорта.

Владимир Строгин, на квартире у которого было налажено производство поддельных банковских карточек, тоже, оказывается, очень слаб здоровьем и только поэтому позволил себя вовлечь в преступный бизнес. Адвокаты россиян ругали на суде газеты «Тардиан» и «Ивнинг Стандарт», которые якобы извратили факты. А, дескать, глупые российские газеты эти «извращения» перепечатали. В общем, получается, как всегда: преступники укрываются в Британии, а виноваты журналисты. По совокупности совершенных преступлений Танову и Строгину «светило» 7 лет лишения свободы. Но гуманный британский суд учел слабое здоровье, семейные обстоятельства (смерть сына Строгина при весьма запущенной обстановке) и ограничил наказание четырьмя годами тюремного заключения с последующей депортацией.

Британия скупает мозги

По итогам исследования, проведенного компанией по трудоустройству «Reed», в 2000 году 37 процентов британских работодателей выразили озабоченность острой нехваткой квалифицированных кадров. Это произошло в трех месяцах, как эта цифра возросла до 75 процентов. Власть серьезно обеспокоена сложившейся ситуацией. Правительство уже вложило 6 миллиардов фунтов стерлингов в программу повышения квалификации местных кадров. Однако от этого положение дел на рынке труда не изменилось. Почему? Дело в том, что «местные кадры» не очень любят повышать свою квалификацию. Зачем, если и так, без лишнего напряжения мозгов, они зарабатывают столько, что хватает не только на «чарку и шварку», а еще и на приличную квартиру, Рождество на Канарах или Гавайях. К примеру, водитель лондонского «красного автобуса» зарабатывает (начинающий водитель) 350 фунтов в неделю. Электроварщик — 500, монтажник — 500. Прибавьте сюда всевозможные надбавки за выслугу лет, сложность работ, квалификацию, сверхурочные. Кстати, в Бельгии говорят, что нищему человеку «много» — не мало! При этом давно забыли, как выглядит это настоящее, а не «бу-

мажные зайчишки» много. А среднестатистическому британцу мозгов даже не надо, потому что ему, как и нам, вполне хватает на нормальную жизнь. Причем то, что для среднестатистического британца считается нормальной, обычной жизнью, у нас в Беларуси доступно лишь «новым» белорусам, «браткам» и «батькиным сырам».

Однако вернемся к британской проблеме нехватки мозгов. Поскольку вложение 6 миллиардов фунтов не изменило ситуацию на рынке квалифицированного труда, министр по делам занятости и равных возможностей (l) Маргарет Холд заявила о том, что «правительство готово предпринять необходимые шаги для привлечения иностранных специалистов». Это значит, что будет значительно облегчен въезд в страну для специалистов, прежде всего в области информационных технологий, бухгалтерского учета и, как это ни странно, секретар-

ского дела. Некоторым иностранцам с высшим образованием, теперь будет дана возможность сразу подавать прошение о разрешении на работу в Великобритании. Шеф-поварам, инженерам, врачам и мастерам будут выдаваться рабочие визы не на три года, как раньше, а сразу на пять лет.

Наверняка у многих читателей «Народной воли» возникнет вопрос, каким образом можно получить рабочую визу? Увы, для граждан Беларуси это большая проблема. К сожалению, наше Министерство труда не имеет и, если на предстоящих президентских выборах победит Лукашенко, в ближайшее 6 лет не будет иметь договора с правительством Великобритании, позволяющего гражданам Беларуси работать на родине Шекспира, футболом, виски и т.д. Однако не зря ведь говорят, что если нельзя, но очень хочется, то можно. Ступите в разные двери, путешествуйте в Интернет.

«Грязные игры» на операционном столе

В Британии продолжается скандал вокруг ливерпульской детской больницы Alder Hey, руководителем которой признало, что использовало удаленные у своих маленьких пациентов органы без согласия родителей.

По словам пресс-секретаря больницы, в период с 1991 по 1993 год вычленили железы детей, перенесших операцию на сердце, передавали некой фармацевтической компании для научных исследований. В свою очередь компания переводила на счет кардиологического отделения больницы шедшие пожертвования. Название компании, покупавшей органы живых детей, не разглашается, но,

согласно некоторым данным, речь идет о фармацевтической фирме из Франции. Пресс-секретарь отказался сообщить, сколько именно детей оказались жертвами таких сделок.

Министр здравоохранения Великобритании заявил, что «глубоко потрясен» этим фактом. О нем стало известно всего за несколько дней до того, как результаты независимого расследования в области пересадки внутренних органов должны были поступить на рассмотрение в парламент страны. Кстати, ранее руководители ливерпульской детской больницы уже обвиняли в том, что тайно, без согласия родителей,

больница сохраняет удаленные внутренние органы умерших детей. По словам министра, родители прооперированных детей могли и не иметь ничего против того, чтобы удаленные у их детей органы послужили науке, но больницы «не имели никакого права распоряжаться ими без согласия родителей».

Для справки. Вычленимая железа, составляющая часть иммунной системы человеческого организма, расположена в верхней части грудной клетки рядом с сердцем и может быть удалена при некоторых сложных кардиологических операциях.

Дело в шопе

Какой турист не мечтает привезти из-за границы, кроме сувениров, дешевые модные шмотки? В самом деле, почему бы не совместить приятную экскурсию по Лондону с полезным шопингом.

К сожалению, без помощи живущих в Лондоне соотечественников найти дешевые магазины трудно. А там, где тургруппы водят экскурсоводов, дешевых магазинов нет. К примеру, на той же Пикадилли.

Но если вам покажут, что находится магазин «ТК Макс», то у вас будет шанс купить хорошую коллекционную вещь по доступной для белорусского туриста цене. В магазине «Примакс» очень приятные для нас цены. Пу-

ловтер отличного качества стоит 3 фунтов, джинсы английские — 6 фунтов. Практически все в пределах 10 фунтов. Наш магазин «Литлвуд», где продают одежду и обувь из каталога «Индес», а одна моя знакомая предпочитает водить гостей по магазинам «Чарити-шоп». Это магазины, принадлежащие благотворительным организациям. Деньги от продажи товаров идут на благотворительные акции. Здесь можно найти новые (с фабрики) вещи по цене в пределах 2 фунтов.

Британцы, кстати, очень любят копаться в «секонд-хэнде» и предпочитают носить вещь «из вторых рук» за фунт, чем тратить на нее десятку. Они относятся к

одежде как к расходному материалу и иногда выбрасывают, поносив всего месяц. А почему не выбросить «кривосик Риппа», если на распродаже, к примеру, в магазине «Джи-джи Би Спорт» вы купили кожаные «Найки» на воздушной подушке за пятнадцать фунтов?

Но вот машины в Британии, дорогие да еще и с правым рулем. Правда, экономические мигранты и на них умудряются зарабатывать, покупая на авто-свалке. Впрочем — это тема для другой статьи.

Евгений СУЛЫГА, собственный корреспондент «Народной воли» в Великобритании.

ДАЙДЖЕСТ

Две активистки УНА-УНСО приковали себя к рельсам

«Анна Каренина» на Киевском вокзале.

Две активистки УНА-УНСО помешали работе Киевского железнодорожного вокзала. Как сообщает «Эхо Москвы», женщины приковали себя к рельсам цепями и требовали освободить из СИЗО 12 своих единомышленников. Речь идет о задержанных после массовых акций протеста в Киеве 9 марта. Женщины уполномочились заблокировать два пути и задержать отправление поезда № 59 «Киев — Черновцы». К месту акции протеста были стянуты подразделения милиции, однако долгое время они никаких действий не предпринимали. На вокзал также прибыли некоторые депутаты Верховной Рады Украины. По последним данным, сотрудники правоохранительных органов смогли разблокировать железнодорожный путь.

«Король амфитаминов» будет передан властям США

Власти Мексики заявили, что согласны экстрадировать наркобарона Хосе Амеску в США. Амеску, также известный как «король амфитаминов», был арестован вместе с 2 братьями в 1998 году. Однако Хосе надеется, что процедура экстрадиции займет несколько месяцев или даже год. Ранее в мае в США был экстрадирован Лай Мартинес, также обвиненный в торговле наркотиками.

В мексиканском парламенте открылась игровая комната

Мексиканские депутаты, которые славятся тем, что мало работают и получают большую зарплату (примерно 7800 долларов в месяц), будут работать еще меньше. В парламенте по инициативе члена Институциональной революционной партии открылась игровая комната, где депутаты смогут отдыхать в перерывах между заседаниями. В этой комнате находится бар, бильярдный стол, телевизор, столы для игры в карты и домино. Однако не все члены парламента смогут похвастаться этим. Консерваторам из Партии национального действия и членам из Демократической революционной партии придется устраивать свои комнаты отдыха.

Столкновение поездов под Амстердамом: ранены семь человек

В результате столкновения поездов в 80 километрах севернее Амстердама пострадали семь человек. Медленно движущийся пассажирский поезд столкнулся с грузовым составом, перевозившим песок неподалеку от станции Эвол. Из-за столкновения движение поездов было остановлено на несколько часов. Причины аварии пока не известны.

«Человека-паука» арестовали после восхождения на французский небоскреб

Французский альпинист Ален Робер по прозвищу «Человек-паук» взобрался на крышу здания TotalFinaElf высотой в 190 метров. Свое восхождение 38-летний Робер совершил без альпинистского снаряжения и страховки. Сразу после этого альпинист был арестован и отправлен в полицейский участок. По словам представителей властей, у Робера не было разрешения взобраться на здание главного офиса французской нефтяной компании TotalFinaElf. Ален Робер уже покорил более 30 самых высоких зданий по всему миру. Среди них Empire State Building в Нью-Йорке, Эйфелева башня в Париже и 110-этажный небоскреб Sears Tower в Чикаго.

Израиль остановил военные действия против Палестины

Ариэль Шарон.

Израильская армия получила приказ прекратить огонь в зоне противостояния с палестинцами, после того как премьер-министр Израиля Ариэль Шарон призвал Палестину остановить вооруженное противостояние, которое продолжалось уже около восьми месяцев. «Я призываю к полному прекращению огня», — заявил Шарон. Однако премьер-министр вновь предупредил, что прежде чем Израиль сядет за стол переговоров, Палестина должна прекратить террористические акции.

Согласно приказу министра обороны Израиля Беньямина Бен-Элизера о прекращении огня, израильская армия имеет право открывать огонь только в случае возникновения угрозы для жизни граждан страны. Ожидается.

ЛЁСЫ ЛЮДСКІЯ

трэцяя сусветная

Міхась ПАРАХНЕВІЧ

Некалі даўным-даўно ў акцыі харасцалізіцы дайгоў, газеты, я прысутнічаў на ўрачыстасці ў парнізонным Доме афіцэраў. Набліжыўся Дзень перамогі і таму выступленні ўсіх удзельнікаў мінулай вайны прывяліся гэтай даче. Былі выступленні аліўшчых, знахода пафасныя, нават знахода крыжына-бальныя, да іх пачыналі кісяць паравым дымам і грукатам боў маршавую іх савесіх воінаў па брукаваных вуліцах чужых гарадоў, узятых і вызваленых ад ненавіснага ворага... Некаторыя прамовы, відэа, выступалі радка, не ў такіх людных аўдыторыях, таму выходзілі з крытычнай сітуацыі ўсё ж знаходзілі ў месца на трыбуне са сваіх дзелаў папак непрыкметна-ёмка выцягвалі тую ці іншую раней падрыхтаваную выразку з газет ці часопіса і шпарылі па ёй, не адрываючыся ад тэксту, нібы той студэнт-першкурснік на шпаргалцы перад строгім прафесарам на экзамене...

Гэты вельмі прыгожы і твару жанчына, калі старшынствуючы ў прыздэнах генерал даў ёй слова, спачатку не была сусветна бурой апальшчэскай, бо яны за служажы і не нават былі «заграчаны» на папярэдніх прамовішчу, якія і знамянілі, і пасадзілі ў вайне і ў мірныя часыны былі зусім у полі зроку не толькі ў дывізіянах, але і карпуснога армейскага начальства. І вось пасля ўсіх гэтых «баюў» і «прабашуў» слова далі нейкай тэм былой батальёнавай мастэры. Пра што асаблівае, важнае, запам'янальнае можа сказаць гэтая абапалына і тварам, і постацю жанчына, якая змала і ў военнай вайну, і ў мірнай басхлэўі ўсё ж неск адстаіца, захаваў, зберажыў цудоўныя рысы сваёй жаночасці?

Стаўшы за трыбунай, яна нейкі момант маўчала, абводзячы залу спакойным уважлівым позіркам, і здалося, не вярнуўшыся, затэўшы дыханне, не спускала вачэй з жанчыны.

— Па ўзнагароду, па вайсковых званнях і бясамылкова бачу, што ў гэтай залі прысутнічае некая жанчына, то дзея нашай агульнай перамогі рашуча паслаў салдат у бой, паслаў на яўную смерць, і ў гэтым заключаны самы суровы, самы пачварны апафеоз вайны, — выраза-

спакойна і упэўнена прагучаў яе голас у мікрафоне, і зала затоепа падрыгавалася і слухачы прамовішчу далей, бо ў яе першых «жалеючых», першых фразе была тая прабудзіла суровасць, якая дасягла толькі тым людзям, якія заслужылі права на гэту. — Вы ўсе плачыце ў плячо — камандзіры і салдаты — ішлі адчайна ў рашучы бой з ворагам, і кожны з вас не аярнулася ў свае вайсковыя падраздзяленні, калі б побач з вамі не крочылі з насілкамі ў руках нашы бізмерна мужныя і самаахварыныя мастэры і савіттары. Да гэтых прастаўшій адношуся і я — медыцынскі афіцэр стралковага батальёна. Калі камандзіры паслалі салдат на смерць, бо так, а не інакш, патрабавалі суровы закон вайны, а мы, людзі ў белых халатах, літаральна вырывалі гэтых скошаных асколкамі і кулямі смельцаў Айчыны з універсітэцкай кішчорой смерці...

Заўважвалася апальшчэска-тэма. Яны то зашкілі, то ўзвосталі з новай сілай, пакуль на іх не ўзвосталі старшынствуючы генерал не ўдалося пры даламзе аркада звонка ўстанавіць у зале ранейшую цішыню. І ў гэты самы момант без абвешчання перамогі да трыбуны пайшоў высокі сівалосы чалавек у форме палкоўніка. Ён моцна абнуў жанчыну, паводзе крыжына-бальна зачынаў, тройчы папалаваў яе ў лоб і скажу, папярэньчыся тварам да залы.

— На Савун-Гары мяне, камандзіра ўзвода, Марыя Федараўна, што называецца, выхадзіла ў немцаў з-пад самага носа, двух прастаўшій з пісталета, гэты яшчэ добра бачыў, хоць быў моцна паранены і кантуханы. Пераспавалася страўніцыны бая, прастаўшій, прастаўшій... І вось я пераходзіў, які бачыў жанчына-запавод, дарэс да начальніка штаба дывізіі. Змныя паклон вам ад імя ўсіх ветэраноў вайны, дарагія Марыя Федараўна, за ваш ратны подзвіг.

З той першай сусветнай вайны пачаўся парнізонным Дома мінула некалькі гадоў. Па нейкай іроніі лёсу, мусіць, зной, Марыя Федараўна знікла з Мінска. Без яе іхпер прывольжыцца розныя сусветныя былі фронтавыя. Бываючы там, я добра шукаў іна чым гераізму свайго нарыска, каб уадакладніць некаторыя дэбты і факты, асобныя эпізоды і асабліва той, калі яна, мастэры, пад

шалёным мінамётным абстрэлам неслася на сваіх кволах дзювоных плячых з поля бою прастаўшій у тудзі. Камандзіра батальёна «Жалезная», першых фразе была тая прабудзіла суровасць, якая дасягла толькі тым людзям, якія заслужылі права на гэту. — Вы ўсе плачыце ў плячо — камандзіры і салдаты — ішлі адчайна ў рашучы бой з ворагам, і кожны з вас не аярнулася ў свае вайсковыя падраздзяленні, калі б побач з вамі не крочылі з насілкамі ў руках нашы бізмерна мужныя і самаахварыныя мастэры і савіттары. Да гэтых прастаўшій адношуся і я — медыцынскі афіцэр стралковага батальёна. Калі камандзіры паслалі салдат на смерць, бо так, а не інакш, патрабавалі суровы закон вайны, а мы, людзі ў белых халатах, літаральна вырывалі гэтых скошаных асколкамі і кулямі смельцаў Айчыны з універсітэцкай кішчорой смерці...

Заўважвалася апальшчэска-тэма. Яны то зашкілі, то ўзвосталі з новай сілай, пакуль на іх не ўзвосталі старшынствуючы генерал не ўдалося пры даламзе аркада звонка ўстанавіць у зале ранейшую цішыню. І ў гэты самы момант без абвешчання перамогі да трыбуны пайшоў высокі сівалосы чалавек у форме палкоўніка. Ён моцна абнуў жанчыну, паводзе крыжына-бальна зачынаў, тройчы папалаваў яе ў лоб і скажу, папярэньчыся тварам да залы.

— На Савун-Гары мяне, камандзіра ўзвода, Марыя Федараўна, што называецца, выхадзіла ў немцаў з-пад самага носа, двух прастаўшій з пісталета, гэты яшчэ добра бачыў, хоць быў моцна паранены і кантуханы. Пераспавалася страўніцыны бая, прастаўшій, прастаўшій... І вось я пераходзіў, які бачыў жанчына-запавод, дарэс да начальніка штаба дывізіі. Змныя паклон вам ад імя ўсіх ветэраноў вайны, дарагія Марыя Федараўна, за ваш ратны подзвіг.

З той першай сусветнай вайны пачаўся парнізонным Дома мінула некалькі гадоў. Па нейкай іроніі лёсу, мусіць, зной, Марыя Федараўна знікла з Мінска. Без яе іхпер прывольжыцца розныя сусветныя былі фронтавыя. Бываючы там, я добра шукаў іна чым гераізму свайго нарыска, каб уадакладніць некаторыя дэбты і факты, асобныя эпізоды і асабліва той, калі яна, мастэры, пад

— У дзесятай Марыя Федараўна жыве? — Так. Акуль ты яе ведаеш? — савітэўшым пагладзіла на мяне цётка. — Вядола. Добра разказваць. — А гэтак, мусіць, не ведаеш, што я табе расказу. Сюды яна да аднаго пенсіонера прыхадзіла. Яшчэ ў вайну, казалі, з ім была знаёма. Той ардынарна быў у нейкага генерала. Кватэру сваю ў Мінску дацэ пакінула. Такія вестыяны, такая прыгожыя жанчына патрапіла ў наш лад. Хоць такі я паслаў на лаўку ды прывіжы, каб усе любавалася. А гэты прывіжы ардынарац з сінім носам такую малалічку ў п'януці ўцягнуў. Памаленьку, памаленьку — і закізла. І што ж? І тэму, і другую пенсію не хадзіла на гэтых чарнілах, дык яны пачалі спекуляцыя. Баруць у краме гаралку, віно — ды пад гэцініцу. Не думай: добры «навар» маюць, ды калі ж і янішам трошай хадзіла?.. От табе і ўсё, моёй расказ пра Марыю Федараўну.

Тое, што я пачуў ад цёткі, мяне моцна кранула за сэрца. Проста не хадзіла верыць у пачуте пра чалавека, які быў некалі на вышнім у людзей і вось так нізка апустыўся.

Была дзесятай гадзіна, калі я скіраваў у бок чыгуначнага вакзала. У гэты час прывіжыла шмат «паўднёвых» цыгійшых з розных раёнаў. Паставілі яны небуль хвілін дзесяць, каб пасажыры змалі ў кіёсках хуценка атварыцца, цыгійш эню адпраўляючы ў далёкі шлях да самага Чорнага мора.

Я люблю ў гэтыя часыны падацца па пероне, панатягацца за стракатай публікай — вечна таропкай, узбуджанай, заклапочанай. Сонца ўжо чаплялася за круглы дах вакзалка, але было яшчэ аднаго думна. Густа пыхлі ператэргнуты асфальтам, падошвымі лісьцем на таполях. Прайшоўшы міма кіёскаў, апынуўся каля гэцініцы, што высокая ў неба ўзняла свае паверкі. Пад'езд гэцініцы нагадваў муравейнік. У шырокіх дзверях тудысю хадзілі людзі. І тут калі самыя прыступалі я ўбачыў яе. Але я не памыліўся, што гэта была менавіта Марыя Федараўна. У дзявоцкіх яна трымала па тры пачкі цыгарот розных замежных фабрык, так і гэты пачкувачаў рукамі перад парожымі, і многія спыняліся, таропка запіхваў пачку у кіш-

ню, падашы грошы Марыі Федараўне. Я стаяў, як укапаны, назіраў за ёю. Вось ды яе падзілі двое дзецюкоў з чорнымі старымі — савіжамі... Марыя Федараўна: кінута таропка-падошвымі позіркі злева направа, потым, нагнуўшыся, пачала з вайнавай гаспадаркай сумкі хуценка даставаць і палавалы мужчынам семсоттарывоўя буталкі «Яблычкіна», альбо праста «Фруст-патрона», які акрысілі гэты посыл «чарнільшчыкі». І вось мужчыны з савіжамі прайшлі міма мяне. Адзін з іх скажу сваёму хірургіку: — Дарога ўсё ж, сучка, дзяр, але ж дзе ў такі час купіш гэтак зелье?

— Цяпер цэлую ноч будзем гуляць з бамбі, — пыхнуў слупом цыгарэтнага дыму другі мужчына.

Залёк паказалася два міліцыянеры. Яны ішлі з боку вакзала проста да гэцінічнай пад'езда. Пыліныя, натрыраныя вошы Марыі Федараўны тут жа «засеклі» небяспечу. Жанчына на вокламенна сунула пачку цыгарот у сумку, а ў руках замест іх з'явіліся кнігі — у зялёнай і чырвовай вокладах. Міліцыянеры, прыходзячы міма, не звярнулі ніякай увагі на гадзілаку «разумным, добрым, вечным», а вось Марыю Федараўна звярнула: расправіла плечы перад вартывым парадку, ледзь-ледзь не стала па стойкі «сміра», а на чырвоных тупых шчэках так і засяла натуральная ўхмылка.

Нейкі нябачны, незнаёмы чалавек, што прыпыніўся ўшчыльную каля мяне, гаварыў ледзьве не пад самае маё вухо: «Ах, Марыя Федараўна, Марыя Федараўна! У вас жа, былой фронтавічкі, неблагая пенсія. Заслужаная. Далека не кожны атрымаваў столькі на завода, на будоўлі, па ўстанове. А калы, апрача пенсіі, іншых ільгот! Дык навошта тады вам, такой заслужанай пенсіонерцы, гэтка брудная, гідкая, незвычайная спекуляцыя?»

На думку зробілася цяжка, бышам зараз і страўш шотыш запавітае, дарогае. Прайдучы лепш па вятэрым шырокім і чыстым праспекце, там «вчышчаль» крышчучу душу. А гэты цяжкі, трэўш сусветчы з Марыяй Федараўнай, буду так лічыць, проста не было...

ВЫСТАВЫ

Японская кераміка ў Мінску

Выставу японскай керамікі ў Беларусі лавіць Японскі фонд, Міністэрства замежных спраў Японіі, Амбасад Японіі ў Рэспубліцы Беларусь і Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь.

Кераміка была распаўсюджана ў Японіі са старажытных часоў. Яшчэ да пачатку нашай эры з керамікі ствараліся сасуды, італі і многае іншае. І ў далейшым у цэнтрах керамічных вытворчасці краіны з'яўляліся разнастайныя вырабы з гліны і для бу-

дзійскай шыромай, і для паўсядзённых патрэб. У XX стагоддзі адбыліся новыя ўсплёскі цікавасці да мастацтва керамікі, які дасягнулі незалежнае выданне «Новага гэтага Смартоні». Такім чынам мясцовыя ўлады імкнуцца абмежаваць распаўсюджванне аб'ектаў інфармацыі. І гэта не першая спроба. Год таму гэта нават друкавалася дакументам за подпісам старэйшых райвыканкама Міхала Кавалевы, які абавязваў усе дзяржаўныя структуры паліцыі на рэзную гасету «Светлы шлях» і ўтрымліваць ад фінансавай падтрымкі прынятага выдання. За пачынаю «Новага гэтага

ЖАХІ НАШАГА ГАРАДКА

Смаргонская «вертыкаль» забараняе выпісваць незалежную прэсу

Смаргонскі райвыканкам забараніў дзяржаўным установам, прадпрыемствам і неафіцыйна раба выпісваць незалежнае выданне «Новая гэтага Смартоні». Такім чынам мясцовыя ўлады імкнуцца абмежаваць распаўсюджванне аб'ектаў інфармацыі. І гэта не першая спроба. Год таму гэта нават друкавалася дакументам за подпісам старэйшых райвыканкама Міхала Кавалевы, які абавязваў усе дзяржаўныя структуры паліцыі на рэзную гасету «Светлы шлях» і ўтрымліваць ад фінансавай падтрымкі прынятага выдання. За пачынаю «Новага гэтага

Смартоні» яе тыраж у чатыры разы перавысў тыраж «рэска», і гэта пачало моцна неспакойс мясцовую «вертыкаль». Паводле слоў палітоўнага рэдактара ў выданні «Новага гэтага Смартоні» Рамуальда Улана, праз іхек улад «недаставаў аб'ектаў інфармацыі будзе напярэй усю вечнасць — прыблэнна калгасу, сельсаветаў, клубам». А менавіта там гэтаства інфармацыі адчувалася найбольш востра.

Выпадак са смаргонскай газетай — не адзінак. Як пачаўся ў Беларусі асацыяны журналісты, падарым ціху ў той ці іншай ступені звадалі ўсе нездаржаўныя рэгіянальныя выданні. Адзін з апошніх прыклад — гісторыя з пінскай газетай «Прыняццё». Эпізод з немачыма масіа зарэгістрацыя скончылася тым, што друкавальны першы нумар прыйшоўся на Украіне.

«Мы плануем змасаца з гэтай сітуацыяй. Мы разумеем: пры дастатку нашага выдання дзяржаўныя прэсцэні «Белостан» можа дачысці падчыскаў уладан (як і ў падарэдакцыяна). Туды ім з другога катэла «Беластані» прымацую службу даставі, ідалам незалежна ад дзяржавы», — сказаў Р.Улан. Радзё «СВАБОДА».

